

ALAPTANÍTÁSOK

A hited megtartott téged 3. – Hitetlenség 2.

1Korinthus 10:5-12

„Többségükben azonban nem lelte kedvét az Isten, mert elhullottak a pusztában. Ezek pedig példánk lettek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak. Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: Leült a nép enni és inni, és felkeltek játszani. Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egy napon huszónháromezren. Se a Krisztust ne kísérsük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége érkezett. Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.”

A kétségekre és hitetlenségre kapunk itt példákat, hogy ezek által utasításokat és tanításokat kapjunk. Ezek lesznek a példánk, hogy mit ne tegyünk.

Azt tanítja az Ige, hogy mi ne tegyük azt, amit az atyáink, mert azok nem tetszettek Istennek. Nem örökölték Isten ígéreteit, és mindannyian elvesztek a pusztában.

Nem akarjuk, hogy ugyanaz megessen rajtunk, ezért írtam meg példaként a mi számunkra.

Ha az évek hosszú során én a bizalmadat megnyerem, és ennek ellenére te nem hiszel bennem, ez egy más fajta hitetlenség, és erre nincs magyarázkodás. Bízunk kell Istenben, mindegy, hogy milyen rossznak tűnnek épp a dolgaink. Főleg akkor, ha Isten már előzőleg megválaszolta az imádságaidat több esetben.

Miért kellene akkor Isten csodálatos tulajdonságait megkísérteni?

Meg fogjuk vizsgálni, mik azok a pontok, ahol a zsidók hitetlenségbe estek, és kísértették Istent.

Vagyis meg fogjuk vizsgálni a hitetlenség tulajdonságait, és ez fog segíteni neked abban, hogy nehogya te is beleess a hitetlenség példájába. Segít majd abban, hogy ne legyél negatív. Fogod hamarosan látni, ha kétkeadsz, akkor áldások nélkül maradsz, és ha a kétségeidben huzamosabb ideig megmaradsz, akkor csak lefelé mehatsz.

Ha abban nem hiszel, hogy Jézus Krisztus érted meghalt, akkor a pokolba kerülsz a haláloed után.

Ha újjászületett keresztény vagy, és azok után nem hiszel, akkor Isten azokon a területeken fog téged elhagyni, és akkor az a te hibád lesz, mert senkinek nem kell kételkedni. Mindannyian hibáztunk és rontottunk már, mindannyiunk számára van bűnbocsánat.

Most pedig a 2Mózes 14-nél fogjuk kezdeni megvizsgálni a hitetlenséget.

Meg fogjuk nézni, hogy az atyáink, az izraeliták hogyan kísértették meg Istent.

Amikor a Vörös tengeren száraz lábbal átkeltek, ezt követően nem ez volt az első kísértésük és hitetlenségük Isten felé, de Isten ezt számolta az első kísértésnek miután az Ő szent munkáit elvégezte.

Isten többet vár el azoktól, akiknek a számára többet és nagyobb dolgokat cselekedett. Miután Isten megválaszolta az imádságodat, többet vár el tőled, hogy többet higgyél. Elvárja, hogy többet higgyél, mint azok, akik még nem tudnak semmit róla. Elvárja, hogy te erősebb legyél, és sokkal gyorsabban higgyél, mint azok, akik nem tudják.

Amikor az emberek fölsírtak Istenhez, hogy: *miért hoztál ki minket* - ezek a kérdések még előtte is elhangzottak, mielőtt Isten a csodálatos munkáit elvégezte volna. Isten tehát azokat a kísértéseket nem számolja, amikor az Ő csodáit a fáraón keresztül bemutatta, de miután a Vörös tengeren átkeltek, azt követő csoda után Isten már elvárja, hogy higgyenek.

Tudnotok kell, hogy a Vörös tengeri átkelés nem az első csodája volt Istennek, mert hatalmas csodákat tett még Egyiptom földjén, a zsidó nép kiszabadítása folytán. Ha olvassátok a történeteket, látjátok, hogy milyen nagy csodák voltak ezek.

Ha azt az eseményt nézzük, amikor az elsőszülöttek meghaltak az egyiptomiak közül, de az izraeli családok közül nem haltak meg az elsőszülöttek.

Azon a ponton már kellett volna hinnük abban, hogy Isten képes arra, hogy róluk gondot viseljen. Arra az időpontra már el kellett volna érkezniük oda, hogy higgyenek, de sajnos nem jutottak el oda.

És gazdagon mentek el Egyiptom földjéről, ezüsttel, arannyal.

Most érkezünk el a történetnek azon pontjához, amikor Isten kiszabadította őket Egyiptomból.

A fáraó most hagyta elfutni az izraelitákat az egyiptomi földről. A zsidók elmentek.

A fáraó felteszi a kérdést: *miért is hagytuk őket elmenni?*

És akkor összegyűjti a hadseregét, azt mondja: *gyerünk, kapjuk mégis csak el őket.*

Itt ezen a ponton olvassuk tovább az Igét:

2Mózes 14:10-12

„Amint közeledék a fáraó, Izrael fiai felemelék szemeiket, és ímé az egyiptombeliek nyomukban vannak. És nagyon megfélemlének s az Úrhoz kiáltának az Izrael fiai. És mondának Mózesnek: Hát nincsenek-e Egyiptomban sírok, hogy ide a pusztába hoztál minket meghalni? Mit cselekedtél velünk, hogy kihoztál minket Egyiptomból? Nem ez volt-e a szó, amit szoltunk hozzád Egyiptomban, mondván: Hagyj békét nekünk, hadd szolgáljunk az egyiptombelieknek, mert jobb lett volna szolgálnunk az egyiptombelieknek, hogynem mint a pusztában halnunk meg.”

Látjuk tehát, hogy az izraelitáknak jobban kellett volna tenniük a dolgukat ennél.

Miért kellett volna jobban tenni a dolgukat? Mert látták Isten védelmét és erejét Egyiptom földjén.

Látjuk az első jellemzőjét a hitetlenségeknek és kétségeknek: a hitetlenség az alapján mozdul, amit lát, és nem az alapján, amit Isten mondott neki, vagy amit Isten tett érte.

Ezek az emberek másképp is viselkedhettek volna? Mit kellett volna tenniük? Megbízni Istenben!

Hogyan kellett volna beszélniük? Hitben kellett volna megszólalniuk.

Még hozzá nem így beszéltek, amint itt olvastuk.

A Dávid esetét, ha vizsgáljuk: Dávid mindig hitben szólalt meg, mikor a filiszteussal harcba készült a következőt mondta: *Isten megszabadított engem az oroszlán és a medve kezéből, és most is megszabadít!*

Ez a hit beszéde.

Hogyan beszél a kétség?

Mindannyian meghalunk.

Látjátok-e ezt?

Azt akarom, hogy lássátok a különbséget a kétség szelleme, és a hit szelleme között!

2Korinthus 4:18

„Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideigvalók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.”

Meg tudod mondani az ember hitét abból, amit mond.

Abból, amit ezek az izraeliták kimondtak, megállapíthatod, hogy nem volt hitük.

Mit kellett volna mondaniuk helyette?

Visszatekintve így kellett volna szólaniuk: *figyelj barátom, ez a fáraó bizony bolond. Nem tanulták még meg, hogy az Isten a mi Istenünk? Isten kiszabadított minket az ő kezéből, a sötétségből - és felsorolni az összes csodáját Istennek -, és Isten most is megszabadít minket.*

Így beszél a hit.

A hitetlenség az alapján lép, amit lát. Főlnéznek, és látják, hogy a fáraó a nyomukban van.

Egy másik tanulság ebből: ha az alapján járunk, amit látunk, akkor mindig félelembe kerülünk!

A második pontja a hitetlenségünknek, hogy félelmekbe kerülünk.

Az az ember, aki kétkedik, az félni fog. Félelembe kerül - vagyis pánikba is eshet. Ha látásban jársz, akkor félni fogsz, mert az alapján fogsz járni, amit látsz, meg amit gondolsz. Ha meg tudod változtatni azt, amire tekintesz, és amin gondolkodsz, *akkor* tudsz változtatni a hiteden.

A félelem pedig kötésekbe tesz.

Zsidó 2:15

„És megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak.”

A félelem egy kifordított formája a hitnek. Ha hitben vagy, akkor jó dolgokat vársz el, ha viszont félelmekben vagy, akkor a rossz dolgokat várod.

Miért kellene félned? Mert azokra a dolgokra tekintesz, és azokról a dolgokról gondolkodsz.

Ha attól félsz, hogy korán meg fogsz halni, vagy anyagi kudarcokba kerülsz, vagy bármilyen más terület legyen is az - ez azért van, mert arra a területre tekintettel, és látásban jársz, azon gondolkodsz. Az orvosi jelentésre tekintesz, és az érzéseidre alapozol - és ez hitetlenség.

Ha kétségekben vagy, akkor elbukhatsz - és az nem Isten hibája lesz.

Hogyan tudok a félelmekből kikerülni, és belekerülni a hitbe? Hogy befejezem azt, hogy a rossz dolgokra tekintsek, és arra kezdek tekinteni, amit Isten mondott nekem, és arról kezdek gondolkodni.

Vagyis kikerülök a negatív oldalról, és a pozitív oldalra kerülök.

A hit nem csak az elménk dolga, hanem meggyógyítja a testünket, mert a hitben ott van az erő.

Jézus azt mondta: „*a te hited tartott meg téged.*”

De az úgy nem megy, hogy a rossz és hibás dolgokról gondolkodsz, arról beszélsz, és mégis meggyógyulnál. Ha a hibás dolgokról gondolkodsz és beszélsz, akkor nem hitben vagy.

Vagyis a hitetlenségük a látásra tekintett, és félelembe kerültek, és Mózeshez így szóltak: *azért hoztál ki minket Egyiptomból, hogy itt haljunk meg a pusztaságban? Hát nem voltak ott sírok Egyiptomban, hogy ott haljunk meg?*

Ez negativizmus? Ez szarkasztikus, és ez negativizmus is egyben. Tehát a halálról beszéltek, és nem a győzelemről szóltak. Nem pozitívak voltak, hanem negatívak.

Voltál-e már valaha negatív? Beszéltél-e már valaha így?

Mi volt ez? Hitetlenség, és az rossz dolog. Az a te hibád volt, ha megbuktál, és nem Istené. A hitetlenség tönkretesz.

Nagyon sok területen eshetünk bele ebbe a hibába, és szokásunkká válhat.

Ha apukád és anyukád is negatívan tekint a dolgokra, és te ebben a negatív légkörben nössz föl, akkor te is ilyen leszel, hacsak nem munkálkodsz ezen a területen. Isten tud neked segíteni, ha megújítod az elmédet, ha igazán veszed a fáradságot, és dolgozol rajta - figyeled, hogy mit mondasz, és gyakorlatozol a hitedet.

Az eleje nem lesz könnyű, valóban oda kell figyelned. De az idők folyamán egyre könnyebbé válik a számodra, hogy pozitív legyél. Lassan de biztosan egyre inkább pozitívvá válnak az emberek, ha hitben járnak.

Miért kell ennek így lenni? Mert a hit így növekszik.

Miután a gyülekezetből hazamész, észreveszed, hogy: *mi történt itt, hogy ez az egész környezetem, az egész falu ilyen negatív?* Megmondom neked mi történt: veled történt a változás, ők ugyanazok, mint voltak. Te vagy az, aki pozitívabbá váltál, mivel növekedtél az Úrban. Az emberek annyira negatívak!

Ha te negatív vagy, akkor észre sem veszed, hogy az emberek körülötted is mind negatívak. Fel kell fedezned, hogy a világ körülötted, amelyben élsz, az ilyen negatív!

Miért olyan negatívak az emberek? Azért, mert nincs hitük, vagy nagyon kicsi a hitük.

Sokszor mondja a Bibliában Jézus azt, hogy: *ti kicsiny hitűek*, vagy: *hitetlenek*.

Tudjátok-e, hogy Jézus, amikor visszajön a földre, mit fog keresni? Talál-e hitet?

Tudjátok, mit kell tenni ahhoz, hogy negatív legyél? Ahhoz semmit, csak legyél olyan, mint a tömeg.

Mondják majd azt az emberek neked, hogy: *tudod, én nem negatív vagyok, én csak olyan reális vagyok, mint a világ.*

Igen, abban a világban élsz, ahol hitetlenség van, kétségek vannak, és legyőzöttség van!

A Biblia azt tanítja, hogy Isten mindig is győzelemre hívott el minket. El kell szánni magadat arra, hogy te mindig győzelemre mérsz, mindig győzedelmes leszel!

1János 5:4

„Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzedelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.”

A kétség az negatív. A hit mindig a világos oldalról nézi.

Nagyon ravasz és trükkös dolog ez, hiszen voltak olyan barátaim Ausztráliában, akik azt mondták, hogy ugyan nem akarják megkritizálni, amit csinálok, de sok kritikát mondtak arra, amit nem csinálok. Vagyis: *miért nem csinálsz ezt, és miért nem csinálsz azt?*

Tudjátok-e, mi az alapja? A hitetlenség. Negatív oldalon voltak állandóan. Ez nagyon ravaszdi dolog.

Imádkozunk a kormányért, és ha a kormány a helytelen döntéseket hozza, akkor hisszük, hogy Isten majd közbelép!

Tehát *neked* kell megváltozni, mert Isten *rád* vár.

Mindig pozitívan kell imádkozni, hinni kell, hogy meghozzák azokat a törvényeket, amelyek majd segítenek rajtunk.

Így kell imádkozni, hogy: *Isten adjon ötleteket a kormánynak, és hogy azokat segítse Isten, akik minket támogatnak, hogy azok erőssé váljanak.*

És úgy kell imádkozni, hogy: *azok, akik a gyülekezet ellen támadnának, azoknak a szavát senki ne hallja meg. Azok a magok a földre essenek magtalanul.*

És úgy kell imádkozni: *Uram, ha valaki van a kormányban, aki Téged meghall, és engedelmeskedni akar Neked, és ezért Te tudod használni, akkor hagyd meg őket a kormányban. Ha tudsz valakit használni a kormányban, és tudsz nekik isteni tanácsokat adni, és tudod őket tanítani, akkor használd őket!*

Pozitívnak kell lenni mindig, és nem negatívnak!

A betegségek mindig a problémákon központosulnak, és így válunk negatívvá.

Ha nem állnának a dolgok a te oldaladon, akkor ezt az üzenetet sem tudnád meghallgatni.

Azok az emberek, akik boldogulnak, azok mindig pozitívak, azok a sikeresek. A pozitív emberek azok, akikkel Isten tud együtt dolgozni, és akiknek tud segíteni.

2Mózes 14:11b

„És mondának Mózesnek: Hát nincsenek-é Egyiptomban sírok, hogy ide a pusztába hoztál minket meghalni? Mit cselekedtél velünk, hogy kihoztál minket Egyiptomból?”

A hitetlenség következő tulajdonsága, hogy mindig másokat okol a problémáikért - mint ahogy ők: nem Mózeszt próbálták okolni? Mózeszt okolták: *Mózes, ez a te hibád! Ha békén hagyta volna minket, akkor most mi rendben lennénk!*

Vagyis jellembeli problémáik voltak.

Egyiptomból gazdagon és egészségesen jöhettek el, az összes ezüsttel és arannyal. Nem rabszolgák többé, hanem szabadok! Századok óta először szabadok újra! 400 év óta. És most újra szabadok - és látjátok, jellembeli problémáik vannak.

Isten ítéletet hozott egész Egyiptomra miattuk, megmutatta az Ő felsőbbségét, mert Isten megmondta nekik, hogy: *engedjétek az én népemet elmenni!*

Hatalmas kézzel hozta ki őket Egyiptomból, tele gazdagsággal, gyógyultan, betegségek nélkül. A zsidók nagy örömmel jönnek ki: *dicsőség Istennek! Csodálatos az élet!*

És most nézd meg, hogy hogyan beszélnek: *bárcsak Egyiptomban maradtunk volna!*

Milyen negatívak! Istent okolják.

2Mózes 14:12

„Nem ez volt-é a szó, amit szóltunk hozzád Egyiptomban, mondván: Hagyj békét nekünk, hadd szolgáljunk az egyiptombelieknek, mert jobb lett volna szolgálnunk az egyiptombelieknek, hogynem mint a pusztában halnunk meg.”

Mire várakoznak a zsidók? Hogy meghalnak a pusztában. *Megmondtuk neked, hogy hagyj minket békén!*

De ez is hazugság, ez nem igaz így, mert Egyiptomban is maradhattak volna, mondhatták volna akkor ott, hogy: *hagyj nekem békét, én rabszolga akarok maradni, itt akarok maradni Egyiptomban.*

De nem mondták ezt, mert boldogok voltak, hogy onnan kijöhettek.

Látjátok, hogy a hitetlenségnek mindig együtt kell járnia a képmutatással?

Ó, milyen jó szenvedni, és betegnek lenni! Gyorsan az orvoshoz szaladni, gyógyszereket íratni fel, orvosi kezeléseket kérni, hogy gyorsan kikerüljek ebből az akaratból!

Látod-e ezt a képmutatást és rászedettséget? Nem becsületes!

Ha becsületesek lettek volna: *én döntöttem úgy, én mentem vele, én döntésem volt, és ha szembesülnöm kell a fáraó hadseregével, legyen úgy. Én döntöttem így.*

Örvendezniük kellett volna!

Látjátok, mennyire nem becsületesek az emberek? Amikor a dolgok rosszá fordulnak, mennyire nem becsületesek az emberek?

Ha keresztények bajba kerülnek a munkahelyükön, azonnal mást kezdenek okolni, ahelyett, hogy magukra vállalnák a felbujtó tüzet.

Milyen karakter az ilyen? Felelősnek kell lenned! Ki kell állnod, és vállalnod kell a saját részedet!

Ne tegyél hozzá semmit, mert az már az ördög természete, és a test természete, és attól meg kell szabadulni, mert ez is a hústest tulajdonsága!

Milyen ember volt Ádám? Mondta-e Istennek azt, hogy: *igen, én ettem a gyümölcsből.*

Nagyon sok gyenge ember van morális ételemben, és így szellemi értelemben is!

A válasza az volt, hogy: *az asszony, akit mellém adtál, az tette ezt.*

Isten ilyen lenne? Nem! Ádámra ítélet szállt.

Az asszony pedig így válaszolt: *a kígyó volt az.*

A kígyónak pedig nem volt kire mutatnia már. Vagyis az ördög nem tudott kit okolni.

Az igazság az, hogy mi sem nagyon tudunk kire mutatni.

Tudjátok, nagyon sokszor tapasztaltam meg, hogy a keresztények élém állnak, és csak egyszerűen a képembe hazudnak! Meg lehet mondani, hogy az emberek állandóan hazudoznak. Honnan? Mert nagyon jók benne. Szemrebbenés nélkül hazudoznak.

- *Teszed-e ezt?*

- *Nem, nem én tettem!*

És ők tették.

Meg lehet mondani valakiről, aki nem hazudik. Nagyon nehezükre esik hazugságot kimondani. Mások úgy hazudoznak, mintha cukorkát eszegetnének, olyan könnyen - és súlyos szív problémáik vannak. Én most nem a bűnös világról beszélek, hanem keresztényekről!

Ha a Szent Szellemet követed, aki a te bensődben lakik, akkor soha nem fogsz hazudni! Megnyithatod magadat a hústestnek, de amikor a fény jön, és számon kér tőled, akkor a hústest mindig valaki másra akar mutatni.

A probléma a hazugsággal, hogy két következő hazugságot kell mondanod, hogy azt az első hazugságot valahogy megmagyarázd, és utána öt új hazugságot kell kitalálnod, hogy azt a kettőt rendbe rakd. De ezek a hazugságok sajnos nem konzisztensek, és ezért soha nem összeilleszthetőek, így aztán egyre nagyobb és mélyebb árkot ásol magadnak.

Mikor végződik ez? Hiszen a Biblia mondja, hogy az ördög a hazugság atyja. Ő a minden hazugság atyja. És amikor hazudsz, akkor neki nyitod meg magad, az ő nyelvezetének - és ez a súlyos dolog!

A hitetlenség másokat okol. Negatív. A hitetlenség visszatekint a múltba.

A hit pedig előre tekint.

Prédikátor 7:10

„Ne mondd ezt: mi az oka, hogy a régi napok jobbak voltak ezeknél? Mert nem bölcsességből származik az ilyen kérdés.”

Ez az Igevers a régi szép napokról szól, hogy azt ne mondd, hogy azok szebbek voltak, mint a ma! Ezt figyelned kell!

Abban nincsen semmi rossz, ha visszatekintesz, és Isten kezét látod a múltadban, hogy mit tett Isten a számodra a múltban, de kíváncozva, szánalmakkal ne nézz hátra, hogy: *bárcsak visszamehetnék oda, ahol voltam akkor! Hogy akkor milyen jó volt! Bárcsak visszamehetnék Egyiptomba!*

Miért? Mert azt mondták, hogy: *akkor milyen jó volt Egyiptomban! Dinnyét ehettünk! Csodálatos dolgunk volt ott!*

De nagyon rövid memóriájuk volt! Abban az időben korbácsütésekkel volt tele a hátuk, mert úgy bántak velük, mint az állatokkal. Éjjel-nappal dolgozniuk kellett. Semmi más nem jutott nekik, csak mindenből a legrosszabb! Nem csak hogy rabszolgák voltak, hanem csak egy tulajdondarabnak számítottak!

Látjátok, az ördög hogy tud hazudni nektek? Látjátok, az ördög hogy dolgozik rajta, hogy felejtse el a múltban a rosszat? És milyen szépet fest a múltban, hogy milyen jó volt akkor: *Nézz csak vissza, akkor milyen jó volt! Bárcsak megint ott lennél!*

Ha így beszélsz, akkor hitetlenségben vagy.

A kérdés az, hogy miért akar valaki visszamenni a múltba?

Mert úgy hiszik, hogy a múltjuk jobb volt, mint amilyen a jövőjük lesz! Úgy hiszik, hogy semmi jó nincs, ami a jövőben rájuk várna, hogy a legjobb már megtörtént.

Ha ezt hiszed, akkor hazugságot hiszel, és tele vagy hitetlenséggel!

Még valami: ha ezt hiszed Magyarországra, akkor szintén hitetlenségben vagy, és egy nagy hazugságot hiszel! Súlyos hitetlenség problémában vagy!

Az egyetlen oka, hogy ezt teszed, mert hitetlenségben vagy, mert úgy hiszed, hogy a holnap semmi jót nem hoz a számodra, és a te Istenedben kételkedsz. Nem hiszed, hogy egy jó holnapot tud adni a számodra, ezért a mai napodat is beárnyékolod!

Ugyanez a helyzet a kapcsolatokkal: *Bárcsak visszamehetnék oda, arra a helyre! Bárcsak ott lehetnék újra az egyetemi éveimben!*

Nem igaz, nem kell! Isten már megtette a legtöbbet, a legjobbat a számodra? Isten a csúcsteljesítményt már megtette érted az életedben?

Pedig így beszélnek az emberek: *a legjobb a hátam mögött van már! A legnagyobb Szent Szellem-mozgások már mögöttünk vannak!*

A Szent Szellem és az Ige hatalmával mondom nektek, hogy ez egy hazugság! Hazugságban hisztek, és hazugságra hallgattok! Nem lehet összehasonlítani: az a mi mögötted van, a múlt, és ami előtted van, a jövő.

Veletek is foglalkozik most Isten, akik ezt a szalagot hallgatjátok, akik hátrafelé tekintettek! Ezt be kell fejezni!

Igen, de egyre öregebb leszek már!

Az Ige azt mondja, az utolsó napjaink lesznek a leghatalmasabb napjaink, hogy az utolsó napjainkban tudjuk a legtöbbet tenni Istennek! Egyetlen dolog korlátoz itt csak - a hitetlenséged!

Isten még nem tette a Tőle telhető legjobbat és legtöbbet itt Magyarországon meg. Most csak az alapokat fektetjük le Isten Igéjében itt. Isten a legnagyobb munkáját még csak most fogja elvégezni!

Én nem akarok visszamenni! Ez csodálatos, és a legszebb napok még előttünk vannak! Mert csodálatos együtt lenni minden szerdán, és minden vasárnap, boldog, Szent Szellemmel teljes, örömteli hívőkkel!

Hadd mondjak még valamit! Ugyanezt akarja Isten kiépíteni a vidéki helyeken is! Ugyanazt a kenetet! Ugyanolyan csodálatos a vidéki emberekkel lenni, a vidéki gyülekezetekben, mint itt fent Pesten! Mert előre néznek, növekedni akarnak, hitben működnek, Isten erejét keresik, és Isten arcát keresik.

Ezért be kell azt fejezni, hogy állandóan hátra tekintgessünk! Mert visszakívánkozni a múltba, és oda tekintgetni - az hitetlenség.

Miért? Mert nem hiszed, hogy bármi jó jöhet a jövőben, és hazugságban hiszel.

Istennek volt-e terve a zsidók számára?

Nem volt semmilyen elképzelésük arról, hogy Istennek milyen elképzelése van a számukra. Ott voltak a csodálatos fák, a házak föl voltak építve már a számukra. 40 évig vándoroltak a pusztában, állandóan visszavágyakozva, tekintgetve Egyiptomba, a fogságok éveire: *azok a csodálatos régi napok, amikor minden nap megverték, azok a szép napok, amikor semmim sem volt. Azok a szép napok!*

Ezt mondja a Prédikátor könyve, hogy: *ne mondd azt, hogy a régi napok jobbak voltak ezeknél!*

Ne kérdezősködj így, mert az ilyen kérdés nem bölcsességből származik!

Az rendben van, ha visszatekintesz, és megköszönöd Istennek, hogy miből hozott ki téged! De visszatekinteni, és a múltba vágyakozni, az hitetlenség! Az mérgező Istent! Nem tetszik Istennek!

Mi hívői vagyunk Istennek, hívői vagyunk Isten áldásainak. A hit előre tekint!

El sem tudod képzelni, hogy mi az, amit Isten tervez a számodra! Meg tudja szégyeníteni a múltadat! Istennek még az életedet követően is van terve veled, miután leélted ezt az életet!

Tehát szögezzük le a tényt: a hitetlenség hátra tekint, a hitetlenség negatív, szarkasztikus, tele van félelmekkel, hitetlenséggel! A hitetlenség az alapján lép, amit lát. A hitetlenség az alapján lép, amit érez.

2Mózes 14:13-14

„Mózes pedig monda a népnek: Ne féljete, megálljatok! És nézzétek az Úr szabadítását, amelyet ma cselekszik láttok, azokat soha többé nem látjátok. Az Úr hadakozik tiérettetek; ti pedig veszteg legyetek.”

Látjátok, Mózes hogy bátorította őket? Mózes igazi hitember!

2Mózes 14:15

„És monda az Úr Mózesnek: Mít kiáltasz hozzám? Szólj Izrael fiainak, hogy induljanak el.”

Mit szóltok itt Istenhez? *Ne imádkozzatok meg sírjatok már! Gyerünk emberek, menjetek előre!*

Mikor oszlott ketté a tenger? Amikor Mózes a kezét fölemelte, amikor az emberek fölkeltek, és előre mozdultak.

2Mózes 14:16-19

„Te pedig emeld fel a te pálcádat és nyújtsd ki kezedet a tengerre és válaszd azt kétfelé, hogy Izrael fiai szárazon menjenek át a tenger közepén. Én pedig ímé megkeményítem az egyiptombeliek szívét, hogy bemenjenek utánuk, és megdicsőíttetem a fáraó által és az ő egész serege által, szekerei és lovasai által. És megtudják az egyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, ha majd megdicsőíttetem a fáraó által, az ő szekerei és lovasai által. Elindula azért az Istennek angyala, aki jár vala az Izrael tábora előtt, és méne mögéjük; a felhőoszlop is elindula előlük s mögéjük álla.”

Látjátok, hogy mi történt velük? Át tudnak kelni a Vörös tengeren. Amikor viszont az Egyiptombeliek kezdenek átkelni, akkor a tenger összezáródik, és elsüllyednek. Ez volt a vége a fáraó történetének, és ez volt a vége a zsidók életének fenyegetésének!

Látjátok, milyen gyorsan tudnak a dolgok megváltozni?

A tenger összezáródott – ez volt a vége. Az izraeliták most nagyon boldogok, dicsőséget adnak Istenek.

Tudjátok, hány napig tartott ez a dicsőítése az Úrnak? Három napig! Utána Máraiba kerültek.

Hadd kérdezzek valamit: tanultál-e valamit az előbb hallottakból? Látod-e, hogy miért mondta az Úr, hogy példának íratlak meg ezek a mi számunkra?

Mindenki képes arra, hogy dicsőséget kiáltson, amikor az Úr az ellenség felett bezárja a Vörös tengert. Mindenki képes arra, hogy pozitív legyen egy hatalmas nagy csoda után.

De nézzük meg három napra rá, mi történik:

2Mózes 15:20-24

„Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak nénye dobot vett kezébe, és kimenének utána mind az asszonyok, dobokkal és táncolva. És felele nekik Miriám: Énekeljete az Úrnak, mert fenséges Ő, lovat lovasával tengerbe vetett. Ennekutána elindítá Mózes az Izraelt a Vörös tengertől, és menének Súr pusztá felé; három napig menének a pusztában és nem találának vizet. És eljutának Máraiba, de nem ihatják vala a vizet Máraiban, mivelhogy keserű volt. Azért is nevezék nevét Márainak. És zúgolódik vala a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk?”

Újra itt vannak. Tehát látjátok, Mirjam próféta asszony vezetésével énekeltek az Úrnak.

És amikor probléma van, mit mond újra a nép? *Most pedig mit igyunk Isten?*

És az emberek Mózes ellen morgolódtak.

Figyeltek itt valamit? A hitetlenség az emberekre nehezedik, hogy az *ember* oldja meg az ő problémáját.

A hit soha nem manipulál az emberekkel. De a hitetlenségek és a kétségek az emberekre nehezednek, és azokra nyomaszt kétségeket.

Amikor az embereknek nem volt mit inniük, mit tettek? Mózesre nehezteltek: *Mózes, mit igyunk?*

Mózes volt maga Isten? Vagyis Mózeszt nevezték Istennek? Nem! De őt árasztották el a nyomással.

Látjuk ezt a fajta viselkedést folyamatosan: amikor a dolgok nem mennek jól, akkor vezetőkre nehezedik a nyomás. Miért van az, hogy az emberek hajlamosak megkövezni szinte a vezetőiket? Mert nincs hitük, és negatívvá válnak: *ez mind a te hibád! Ha ezt, meg ezt tettük volna!*

Mózes, szomjas vagyok! Hol van a víz?

A hitetlenség és a kétségek tehát nyomást gyakorol az emberre. *Te* tegyél valamit érte!

Éreztem én is azt a nyomást, mint szolgáló. De az ember maga nem a gyógyító, vagy a szabadító - tehát magunkat hitben tartjuk, de nem tekinthetsz úgy az emberre, mint a te szükségéid forrása, mert ha azt hiszed, hogy az ember a te megváltód, vagy megszabadítód, akkor te eltévesztetted valahol.

Látjátok tehát, hogy ez így téves!

Éppen ma említettem az alkalom során, hogy egy asszony mesélte el a gyógyulását tegnap, aki három évig bénultan feküdt otthon, de mondtam neki, nem én vagyok a gyógyítója! Jézus gyógyította őt meg!

Sokszor tehát az emberek a szolgálóra tekintenek, és a szolgálót próbálják rávenni arra, hogy az legyen már valami értük.

Szó szerint láttam már olyat, hogy a szolgálót megragadták, kocsiba tuszkolták, és kórházba vitték, hogy: *te imádkozz érte, te oldd meg ezt a problémát!*

Anyagi értelemben is lesznek olyanok, akik ezt a nyomást gyakorolják rád, hogy: *érezd magad rosszul, ha te nem adsz nekem pénzt! Ha én ezek után elpusztulok, az a te hibád lesz!*

Nem, az a te saját hibád!

Sok ravasz úton-módon próbálnak az emberek benyomást tenni. Amikor az anyagi problémáikról úgy beszélnek, hogy közben szomorú szemeket vágnak, szomorú történeteket találnak, könnyeket hullatnak - és van, amikor a szolgálók is teszik ezt, hogy az emberekre benyomást tegyenek.

Ha hitben jársz, akkor az embereken nem gyakorolsz ilyen benyomást, hanem *Istenre* gyakorlod ezt a nyomást az Ige által. Az *Ige* alapján gyakorlod az igazságot. Istenre tekintesz! Isten a te forrásod!

Láttam már, amikor az emberek ezt a kényszerítő nyomást az orvosokra helyezik. Az orvostól várják, hogy ez meg ez megtörténjen. Tehát az orvost teszik a gyógyítóvá.

Figyeld meg az embereket, amikor ilyen szorító körülmények közé kerülnek! Hamar kerülnek vitatkozásba, érvelésbe.

Sokat utazunk, van, amikor repülőgépen, és a repülőtéri munkatársakra is lehet ezt a fajta kényszert gyakorolni. Ha ezt teszed, akkor sem vagy hitben.

Az igazi kérdés, hogy Istentől várod-e a megoldást, hogy Ő dolgozza ki a problémáidat?

Én az útjaimról mindig a helyes megvallásokat teszem meg! Már rég, rég, rég ezt teszem - mindig jó megvallásokat teszek az útjaimról. Mindig jók a repülőútjaim, jók a csatlakozásaim! Volt már, hogy elő is léptettek, és bizniss osztályon utazhattam. Tudjátok, hogy az viszont sokkal több pénzbe kerül. És milyen csodálatosan illeszkednek az átszállásaim, ez szinte döbbenetes, hogy hogyan megy. Hinni, és a megfelelő megvallást tenni! Soha nem vesztettem el egyetlen csomagomat sem, és nem is fogom!

Ha valaki azt mondja neked, hogy: *nekem állandóan elkeveredik a csomagom* - akkor ő egy rossz magot vetett.

Ha sokat utazol repülőgépen, akkor kötelességed, hogy a légi irányítókért te is rendszeresen imádkozz!

Dallasból New Yorkba repültem idén, és ahogy szállt le a repülőgép, és volt valaki, aki már hat órája várt a csatlakozására ott. Nem tudom, hogy az illető keresztény volt-e.

De nincs értelme embereket okolni, egyedül Istenre gyakorolhatod ezt a kényszerítő hitbeli nyomást!

Ha nem a hitben vagy, akkor könnyen a testbe kerülhetsz, még akkor is, ha szolgáló vagy.

Ha emberekre gyakorlod ezt a kényszerítő nyomást, akkor nem hitben vagy!

Így van a világ vele: nem szeretetben, és nem hitben van.

Úgy kell lenned, és úgy kell cselekedned, mint egy keresztény.

Amikor másokkal foglalkozol a világban, akkor nem tudod, hogy mi történt az ő életükben.

Sokszor problémák történnek velük, olyan dolgok, amiket te nem tudsz. Talán az egész éjszakájukat nem tudták átaludni. És nagyon jó, ha te ilyenkor megértő vagy, és kedves vagy velük! Ha *te* szeretetben beszélsz hozzájuk, ők is a megfelelő módon fognak kezelni téged.

Isten pedig segíteni fog abban, hogy azok, akik ellened vannak, azokkal Ő bánjon el a megfelelő módon.

Az életedben tehát szükséged van arra, hogy megszabadulj ezektől a dolgoktól. A személyes életedről beszélek. Tehát a mindennapi hitetlenségeidről szabadulj meg, és a negatívizmustól. Sokkal pozitívabb legyél, mint eddig. Higgyél Istennek, hogy Ő kidolgozza a te dolgaidat, anélkül, hogy te benyomást és erőszakkal való nyomást gyakorolnál az emberekre.

Mert ennek a szerencsétlen nyomorult világnak szüksége van valami másra, hogy más utat lásson!